

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren.

Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Statsministeren talte i tirsdags om regeringens ambition om at skabe det 21. århundredes velfærdsmodel. Det ser vi meget frem til at diskutere og forhandle, for hvad er det 21. århundredes velfærdsmodel?

For mig at se kan diskussionen tage udgangspunkt i to spørgsmål: Hvad skal vi leve af om 15 år, og hvordan skal vi leve med hinanden? For mig at se handler det både om det sociale sikkerhedsnet, som skal være alle borgeres vished for, at ingen lades udenfor. Det handler også om de helt afgørende ting, som både danner vores samfund og får det til at fungere: vuggestuer, børnehaver, folkeskoler, forebyggelse af sygdomme, behandling af sygdomme, pleje af svage ældre osv. Vi skal kunne regne med, at det er i orden.

Vi skal også kunne regne med hinanden. Som borger er man selv med til at skabe de mange gode resultater, hver på vores måde og på mange forskellige niveauer, uanset om det er som forældre til skolebørn, som pårørende til en patient eller som frivillig i det sociale arbejde.

Medarbejderne skal kunne regne med, at der er en grundlæggende tillid til, at de vil gøre deres, hvor de nu er ansat. Sådan er det ikke i dag. Der er eksempler på stress, på meget højt sygefravær og på, at det bliver stadig sværere at rekruttere nye medarbejdere. Professor Tage Søndergård Kristensen sagde i går i radioen, synes jeg egentlig meget betegnende, at Christiansborg er Danmarks største stressfaktor, og han tænkte ikke på os 179, det ville have været omsorgsfuldt, selvfølgelig, men det drejede sig faktisk om de love og regler, som udgår herfra, som er med til at stresser de mennesker, som skal sørge for at velfærden er virkelighed.

For det er lige præcis stress, der er effekten, når vi kun tænker i nye regler og reguleringer og kontroller og målinger. Det sender et klart og dårligt signal om mistillid.

Derfor har Det Radikale Venstre et forslag om en tillidsreform. Vi har umiddelbart et forslag om ti væsentlige centrale stressninger eller styringer, som kan afskaffes. Det ville være en god

Kl. 14:19

begyndelse på at give medarbejderne det faglige råderum og for at give plads til en god og en ordentlig ledelse.

Statsministeren sagde også i tirsdags, at han gerne vil luge ud i regeljunglen. Jeg ser det for mig, men jeg tror ikke, at et lugejern er særlig meget bevendt i junglen. Så vidt jeg ved, skal der større og skarpere redskaber til, macheter, hvis man for alvor vil igennem en jungle.

Det er jo det, der bliver kernen i de forhandlinger, vi skal i gang med: Hvad er det for en plads, vi vil give samspillet mellem medarbejdere, ledere og os som borgere? For det er det samspil og den tillid, der bærer det, der er hovednøglen til den offentlige sektor, vi gerne vil have. Vi ser frem til forhandlingerne med regeringen.

Det 21. århundredes velfærdsmodel må måles på, hvordan vi skaber muligheder for nogle af de mennesker, som er mest udsatte, og det kræver den slags velfærd, som jo er for de få, at vi tager ansvar. Det er de børn, hvis forældre nok elsker dem, men som ikke har overskud til at løse deres egne problemer. Det kan være med alkohol, det kan være med stoffer, det kan være som indsat i vores fængsler. 60.000 børn lever i familier, hvor enten far eller mor på et tidspunkt har været indlagt med en alkoholrelateret sygdom. Det er rigtig mange børn.

Det gælder også de unge, især piger, der forsøger selvmord. Det er nogle meget triste statistikker, vi har. Det er de unge, som lever i risiko for tvangsægteskab. Det er de unge, som ikke kan overskue at tage en ungdomsuddannelse. Det er de unge, og nogle af dem er under 30, der med en psykisk diagnose bliver tilkendt førtidspension og glemt. Det er de unge, som måske nok er forhædede, men som ikke har gjort sig fortjent til at sidde i varetægt sammen med voksne kriminelle. Det er de kvinder, der er ramt af vold, og deres børn, som jo også bliver ofre for vold. Og det er selvfølgelig også borgere med handicap, som oplever svigt og fravær af muligheder.

I den første åbningsdebat gav vi en række forslag til, hvordan de mennesker kan inddrages og hjælpes. De forslag vil vi gerne gennemføre. Hvem skal vi forhandle med? Det er mennesker, som har brug for at blive husket, at blive inddraget, at blive hjulpet. Hvem er deres minister nu, hvor regeringen ikke længere har en socialminister?

Til gengæld har regeringen en integrationsminister, en ny en, tillykke til fru Birthe Rønn